

30 Σεπτεμβρίου, 1991

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Α. ΣΑΡΙΚΑ ΛΙΜΠΤΕΑ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ

ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 771/90).

Φορολογία Εισοδήματος — Μεταφορά ζημίας — Οι περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμοι 1961 -1987 — Άρθρο 15(4) — Δεν επιτρέπεται η μεταφορά ζημίας μετά την παρέλευση έξι ετών από την προβλεπόμενη από το νόμο ημερομηνία για υποβολή λογαριασμών — Η διάταξη δεν παρέχει διακριτική ευχέρεια στον Έφορο αλλά είναι επιτακτική.

5

Το μόνο θέμα που τέθηκε στην παρούσα προσφυγή ήταν κατά πόσο ο Έφορος είχε ή όχι διακριτική ευχέρεια να επιτρέψει τη μεταφορά ζημίας που αποκάλυπταν οι λογαριασμοί του αιτητή οι οποίοι υποβλήθηκαν με καθυστέρηση μεγαλύτερη από έξι έτη.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

(1) Οι διατάξεις του άρθρου 15 (4) των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων 1961 - 1987 είναι κατηγορηματικές στη διατύπωσή τους ως προς τις συνέπειες της καθυστέρησης και έχουν ρηματικό χαρακτήρα. Καμία ευχέρεια δεν παρέχεται στον Έφορο να δεχθεί μετά την καθορισμένη ημερομηνία τη μεταφορά ζημίας. Ανάληψη εξουσίας έξω από τα όρια που θέτει ο νόμος συνιστά κατάχρηση εξουσίας τόσο για τις φορολογικές όσο και για κάθε άλλη διοικητική αρχή. Ο νόμος είναι η μόνη και αποκλειστική πηγή από την οποία μπορεί να αντληθεί εξουσία. Η απόφαση του Εφόρου δεν ήταν μόνο λογικά εφικτή αλλά νομικά επιβεβλημένη.

15

20

Προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενη υπόθεση:

Abran (Taki Bros) v. Republic (1985) 3 C.L.R. 1204.

Προσφυγή.

- Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Έφορου Εσωτερικών Προσόδων να μη επιτρέψει την μεταφορά ζημιάς μετά την παρέλευση έξη ετών από την ημερομηνία που προβλέπει ο Νόμος για την υποβολή λογαριασμών.

Χρ. Τριανταφυλλίδης, για τους αιτητές.

Γ. Λαζάρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

- 10 ΠΙΚΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Η έκβαση της προσφυγής εξαρτάται αποκλειστικά από την απάντηση στο ερώτημα αν παρέχεται διακριτική ευχέρεια στον Έφορο να παρακάμψει ή να χαλαρώσει τις διατάξεις του Άρθρου 15(4) των περί Φορολογίας του Εισοδήματος
- 15 Νόμων 1961 - 1987 και να επιτρέψει τη μεταφορά ζημιάς μετά την παρέλευση έξη ετών από την προβλεπόμενη από το νόμο ημερομηνία για την υποβολή λογαριασμών.

- Είναι παραδεκτό ότι ο αιτητής (ο φορολογούμενος) καθυστέρησε να υποβάλει λογαριασμούς για το έτος 1982 για
- 20 περισσότερο από έξη χρόνια, οπότεν ο Έφορος, με έρεισμα τις διατάξεις του Άρθρου 15(4), δεν επέτρεψε τη μεταφορά ζημιάς την οποία οι λογαριασμοί αποκάλυπταν ότι ο αιτητής είχε υποστεί το χρόνο εκείνο. Οι διατάξεις του Άρθρου 15(4) είναι κατηγορηματικές στη δατύπωσή τους
- 25 ως προς τις συνέπειες της καθυστέρησης.

Το Άρθρο 15(4) προβλέπει:

- "15(4). Ουδέν ποσόν ζημιάς βάσει του παρόντος άρθρου δύναται να γίνει αποδεκτόν αναφορικός προς φορολογικόν τι έτος δια το οποίον το υπόχρεων εις φορολογίαν πρόσωπον καθυστερεί την υποβολήν λογαριασμών δια το έτος τούτο δια χρονικήν περίοδον
- 30 πέραν των εξ ετών από της ημερομηνίας καθ' ην ώφειλε

να υποβάλει τους λογαριασμούς του εν λόγω έτους."

Το Άρθρο 15(4) προστέθηκε στο βασικό νόμο με τις διατάξεις του Άρθρου 6 (δ) του Ν 163/87, και τέθηκε σε ισχύ από 1/1/88. Με εγκύκλιο του Διευθυντή αναστάθηκε η εφαρμογή του μέχρι 31/12/89, και η ενεργοποίηση του νόμου μετατοπίστηκε στις 1/1/90. Οι λογαριασμοί για το έτος 1982 υποβλήθηκαν μετά την ημερομηνία εκείνη. Η καθυστέρηση οφειλόταν, όπως ισχυρίζεται ο αιτητής, σε αβλεψία στην αποστολή τους και όχι σε παράλειψη της ετοιμασίας τους. Παρόλο που ο Έφορος αμφισβητεί την ορθότητα των ισχυρισμών αυτών, η εισήγησή του είναι ότι και αποδοχή τους δε θα μετέβαλλε το πλαίσιο των εξουσιών του, ούτε θα παρείχε ευχέρεια έγκρισης μεταφοράς της ζημίας και συμψηφισμού της με κέρδη μεταγενέστερων χρόνων.

Οι πρόνοιες του Άρθρου 15(4) έχουν ρηματικό χαρακτήρα καθοριστικό για τις συνέπειες καθυστέρησης υποβολής λογαριασμών για την προβλεπόμενη περίοδο. Καμιά ευχέρεια δεν παρέχεται στον Έφορο να δεχθεί μετά την καθορισμένη ημερομηνία τη μεταφορά ζημίας. Ανάληψη εξουσίας έξω από τα όρια που θέτει ο νόμος συνιστά κατάχρηση εξουσίας τόσο για τις φορολογικές όσο και για κάθε άλλη διοικητική αρχή. Ο νόμος είναι η μόνη και αποκλειστική πηγή από την οποία μπορεί ν' αντληθεί εξουσία (βλ. μεταξύ άλλων, *Aipan (Taki Bros) v. Republic*)*.

Δοθέντος του πλαισίου των εξουσιών του, η απόφαση του Εφόρου δεν ήταν μόνο λογικά εφικτή αλλά και νομικά επιβεβλημένη.

Η προσφυγή απορρίπτεται. Η επίδικη απόφαση επικυρώνεται στην ολότητά της βάσει του Άρθρου 146.4(α) του Συντάγματος. Η προσφυγή ήταν εκ προοιμίου καταδικασμένη σε αποτυχία. Οι αιτητές διατάσσονται να καταβάλουν τα έξοδα. Κατάλογος εξόδων θα υποβληθεί από

* (1985) 3 C.L.R. 1204

τους καθ' ων η αίτηση μέσα σε 15 μέρες. Τα έξοδα θα εκτιμηθούν από τον Πρωτοκολλητή και θα εγκριθούν από το Δικαστήριο.

Προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.